

NEW MUSLIM
ACADEMY

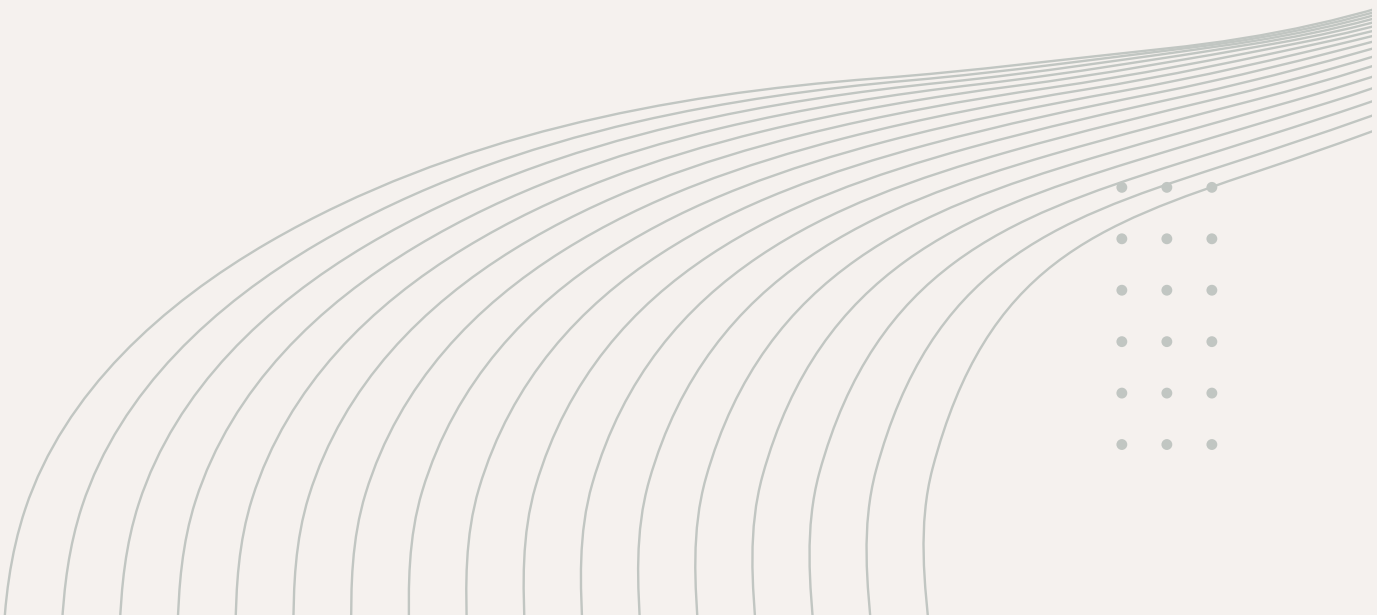
Humanap ng Lakas sa Pananampalataya

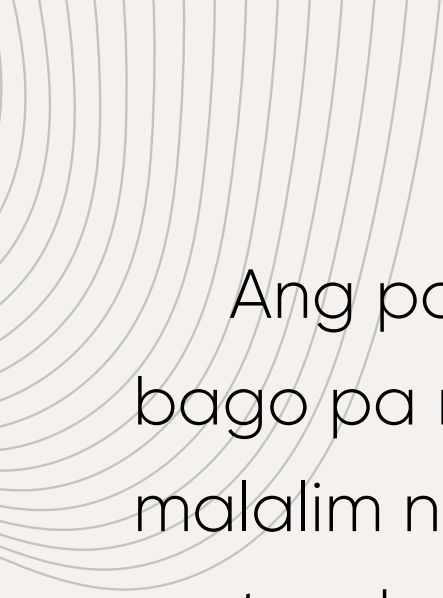
Ang Kuwento ni Juan

— isang Sugo ng Allah —

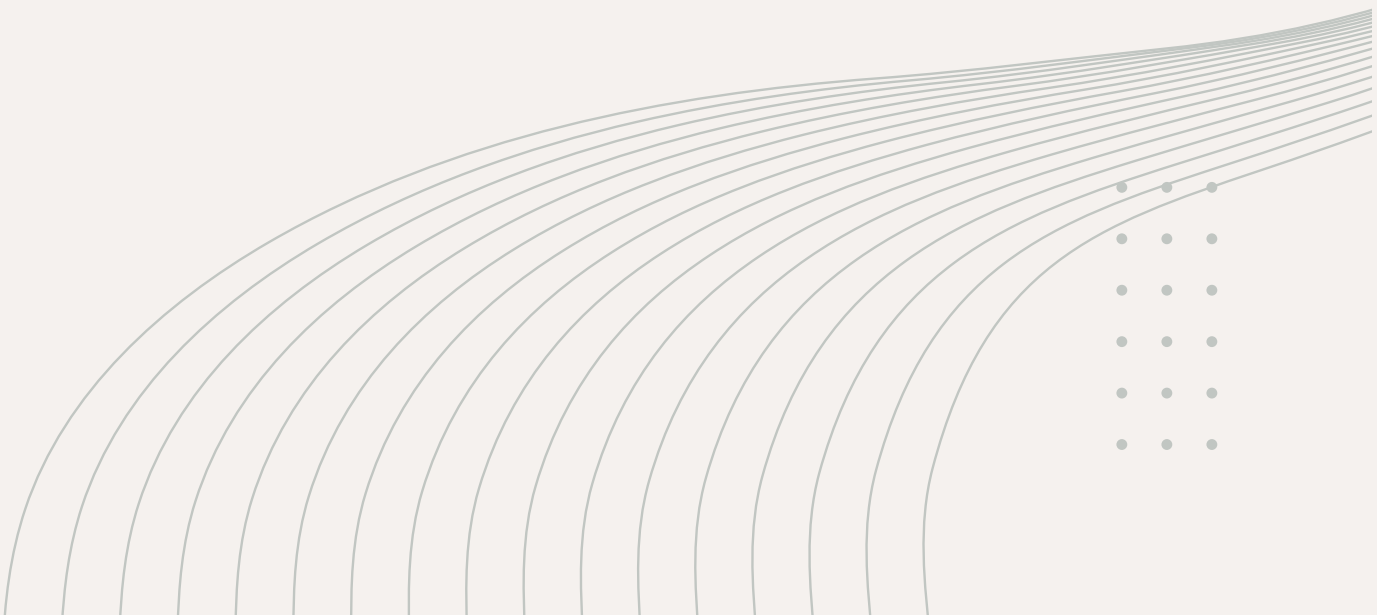

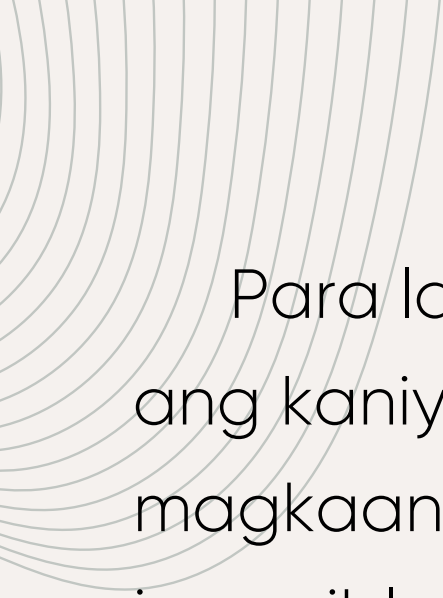
Si Juan ay isang Sugo ng Allah at anak ng isang Sugo ng Allah, na kabilang sa bayan ng Israel, ang mga anak ni Jacob. Ang grupong ito ng mga taong may maraming Sugo ng Allah na isinugo sa kanila para sa patnubay at pagpipino. Ang kuwento ni Juan ay isa sa mga pinakamakapangyarihang halimbawa ng tunay na kahulugan ng pagkakaroon ng lakas sa pananampalataya. Ipinapakita sa atin ng kanyang buhay kung paano kayang iligtas ng lubos na debosyon ang isang tao sa pagkabulok ng lipunan, pansariling pag-iisa, at matinding panggigipit sa kultura. Para sa sinumang nagsisikap na bumuo ng isang matibay na espirituwal na pundasyon,

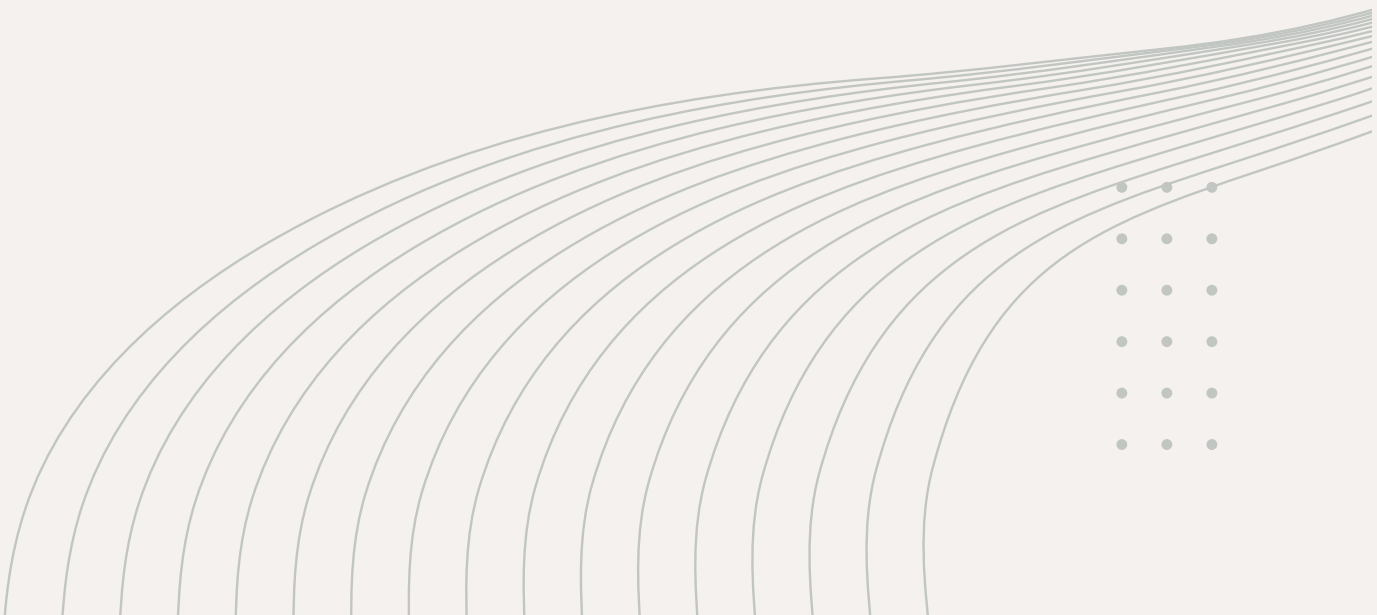

Ang paglalakbay ay aktwal na nagsisimula bago pa man isilang si Juan, taglay ang malalim na pananampalataya ng kanyang matandang ama, na si Zacarias. Si Zacarias ay isang Sugo ng Allah na inatasang gabayan ang mga anak ni Israel pabalik sa Allah sa panahong mabilis na lumalayo ang lipunan sa mga dalisay na katuruan ng Allah. Ang materyalismo at katiwalian ay ganap na sumira sa moral na kayarian ng komunidad. Habang tumatanda siya, nagiging ubanin ang kanyang buhok at humihina ang kanyang pisikal na lakas, isang mabigat na pag-aalala ang bumibigat sa kanyang puso. Hindi siya nag-aalala tungkol sa kayamanan sa mundo o mag-iiwan ng pansariling pamana para sa kapakanan ng pagmamalaki ng pamilya. Sa halip, labis siyang nag-aalala kung sino ang mangangalaga at magpapalaganap ng Banal na Mensahe pagkatapos niyang pumanaw. Tunay siyang natatakot na wala nang matitira upang gabayan ang kanyang mga tao na may katapatan.

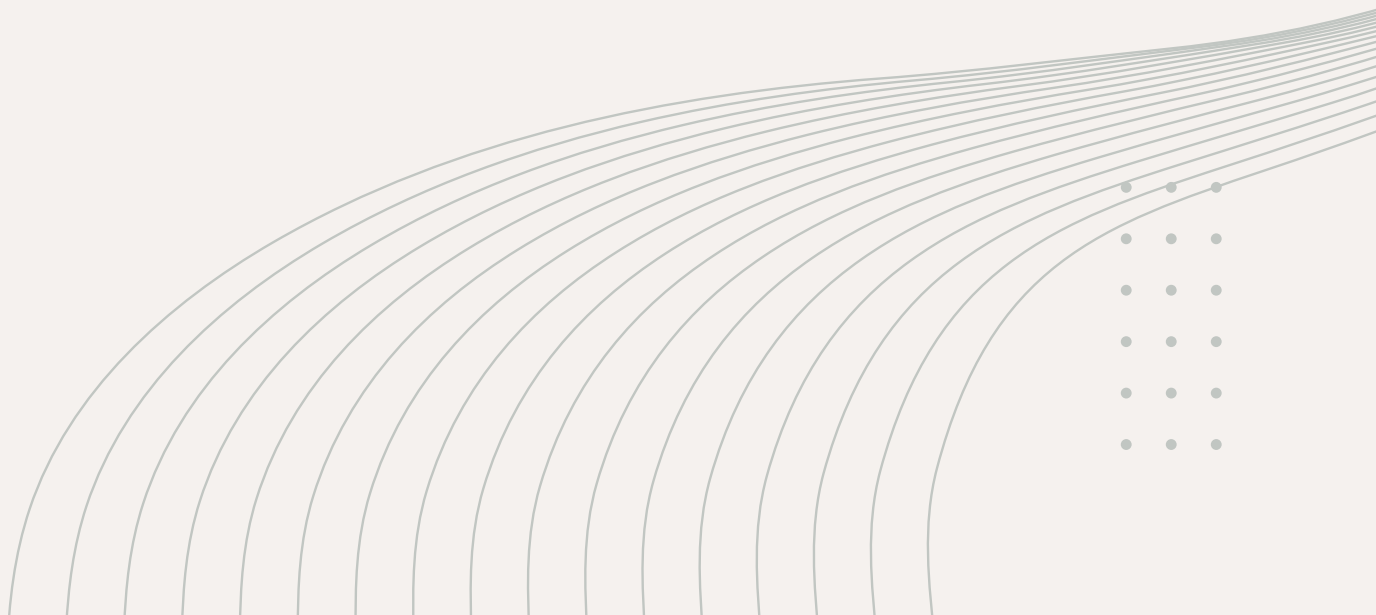
Para lalong maging mahirap ang sitwasyon, ang kaniyang asawa ay walang kakayahang magkaanak. Mula sa pananaw ng biyolohiya, imposibleng magkaroon ng anak. Sa harap ng matinding limitasyong ito sa materyal na aspeto, hindi nawalan ng pag-asa si Zacarias. Alam niya na ang mga batas ng kalikasan ay lubos na nasasakupan ng Lumikha na siyang nagtakda ng mga ito. Pumasok siya sa santuwaryo at ibinuhos ang kaniyang puso, na nag-alay ng isang pribado at malalim na emosyonal na pagsusumamo. Ang sandaling ito ay nagtuturo sa atin ng isang mahalagang aral: ang mga panlabas na pangyayari, gaano man ito nakakapanghina ng loob, ay hindi kailanman makakabawas sa kapangyarihan ng isang taos-pusong panalangin.

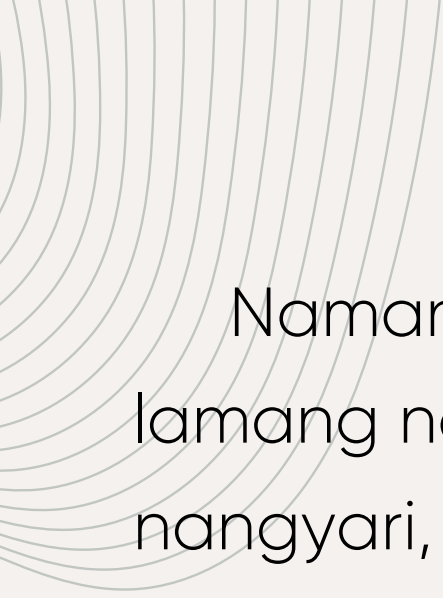
Malinaw na inilarawan ng Allah ang magandang sandaling ito:

"Isang pagbanggit sa habag ng iyong Panginoon sa Kanyang lingkod na si Zacarias. Nang siya ay tumawag sa kanyang Panginoon ng isang pribadong panawagan. Sinabi niya, 'Panginoon ko, tunay na nanghina ang aking mga buto, at ang aking ulo ay napuno ng puting buhok, at hindi ako kailanman naging malungkot sa aking pagsusumamo sa Iyo, aking Panginoon. At ako ay nag-aalala tungkol sa pananampalataya ng aking mga kamag-anak pagkatapos ko, dahil ang aking asawa ay baog. Kaya't pagkalooban Mo ako, sa pamamagitan ng Iyong biyaya, ng isang tagapagmana, na magmamana sa akin at magmamana mula sa pamilya ni Jacob. At gawin Mo siyang kalugud-lugod, aking Panginoon.'"
(Quran, 19: 2-6)

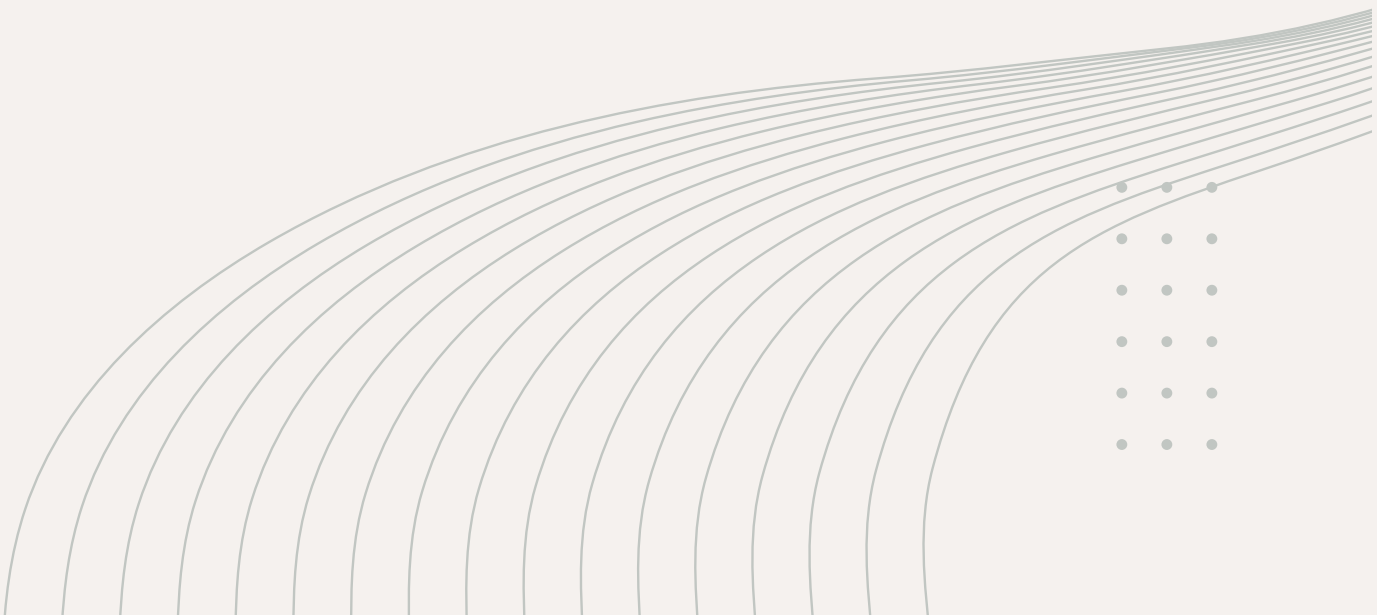

Ang pagsusumamo na ito ay nagpapakita ng kahanga-hangang antas ng espirituwal na kapanahunan. Sinimulan ni Zacarias sa pamamagitan ng hayagang pag-amin sa kanyang sarili at pisikal na kahinaan, na lubos na inilalagay ang kanyang sarili sa habag ng Makapangyarihan sa lahat. Naalala niya ang mga nakaraang pagpapala, na nagpapahayag ng lubos na pagtitiwala na hindi pa siya binigo noon ng Allah. Higit sa lahat, ang kanyang kahilingan ay ganap na walang pag-iimbot. Nais lamang niya ng isang tagapagmana na haharap sa sagradong tungkulin ng ministryo at espirituwal na kaalaman, na magpapanatili ng katuwiran sa mga inapo ni Jacob. Ang tugon ay napakabilis na dumating. Habang nakatayo pa rin at nagsusumamo si Zacarias sa santuwaryo, isang anghel ang sumira sa lahat ng inaasahan ng tao sa pamamagitan ng isang anunsyo.

"Pagkatapos ay tinawag siya ng mga anghel habang siya ay nakatayo sa silid upang magdasal, 'Tunay nga, ang Allah ay nagbibigay sa iyo ng magandang balita tungkol kay Juan, na nagpapatotoo sa isang salita mula sa Diyos at nagpapakita ng isang marangal, malinis, at isang propeta mula sa mga matuwid.'" (Quran, 3:39)

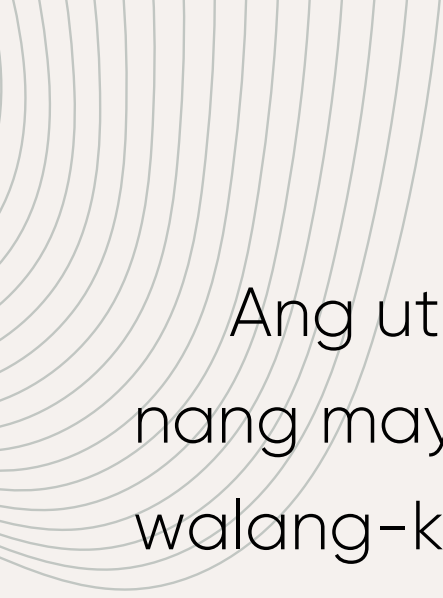

Namangha si Zacarias sa balita at natural lamang na nagtanong kung paano ito nangyari, kung isasaalang-alang ang kanyang katandaan at ang kalagayan ng kanyang asawa. Ang banal na tugon ay nagtatag ng isang pangunahing tuntunin ng pananampalataya: ang ganap na kalooban ng Lumikha ay ganap na nangingibabaw sa pisikal na sanhi at bunga. Ang sagot ay simple: "Ganito ginagawa ng Allah ang Kanyang nais." Upang mabigyan siya ng kapayapaan ng isip, humingi si Zacarias ng isang palatandaan. Sinabihan siya na ang kanyang palatandaan ay ang kawalan ng kakayahang makipag-usap sa mga tao sa loob ng tatlong araw, maliban sa pamamagitan ng mga pagkilos. Sa panahong ito, inutusan siyang purihin ang Allah nang palagian, araw at gabi. Ang panahong ito ng katahimikan ay hindi lamang isang palatandaan; ito ay isang espirituwal na pagsasanay sa dalisay na pasasalamat.

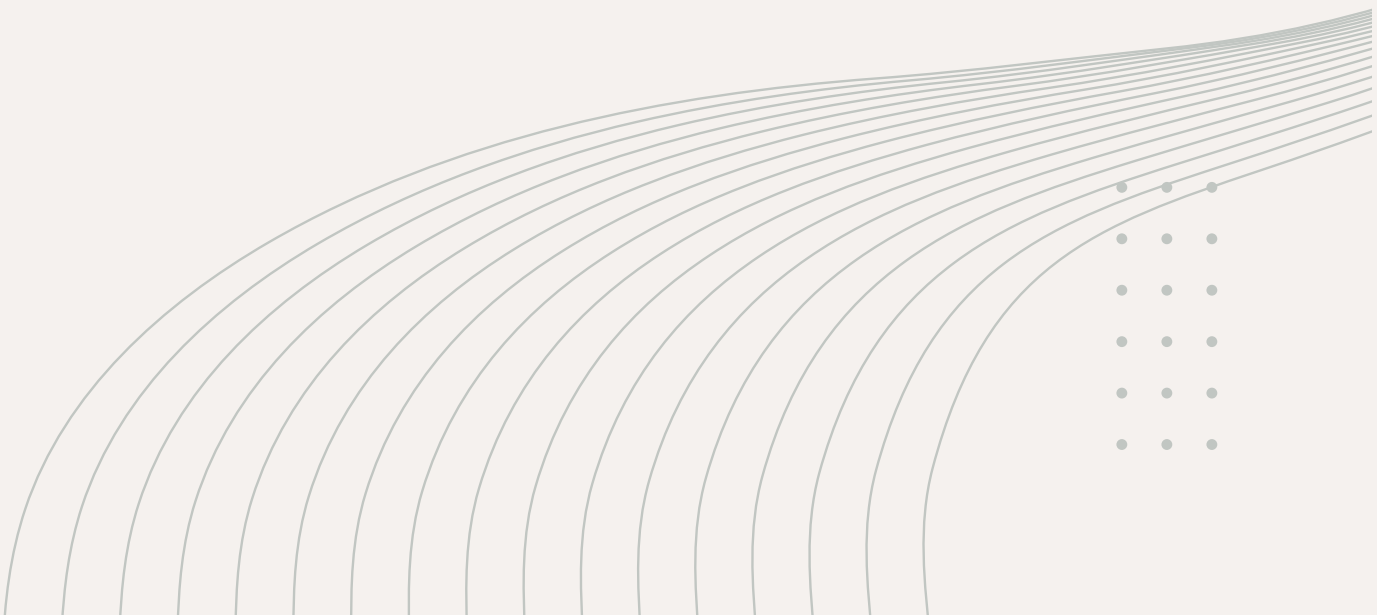

Ang kapanganakan ni Juan ang direktang katuparan ng mahimalang pangakong iyon. Pumasok siya sa isang mundong lubhang nangangailangan ng isang panggising, at malinaw mula sa unang araw na siya ay natatanging handa para sa isang napakalaking misyon. Karamihan sa mga bata ay ginugugol ang kanilang kabataan na lubos na nahuhumaling sa mga laro at pang-abala, ngunit si Juan ay nagpakita ng isang hindi kapani-paniwalang pakiramdam ng layunin at espirituwal na lalim kahit noong siya ay isang sanggol pa lamang. Itinatampok ng banal na kasulatan ang kanyang natatanging pagpapalaki, na nakatuon sa mga katangiang ibinigay sa kanya ng direkta ng kanyang Lumikha.

"O Juan, kunin mo ang Kasulatan nang may determinasyon.' At binigyan Namin siya ng paghatol habang siya ay bata pa. At pagmamahal mula sa Amin at kadalisayan, at siya ay may takot sa Allah. At masunurin sa kanyang mga magulang, at siya ay hindi isang masuwaying mapang-api." (Quran, 19: 12-14)

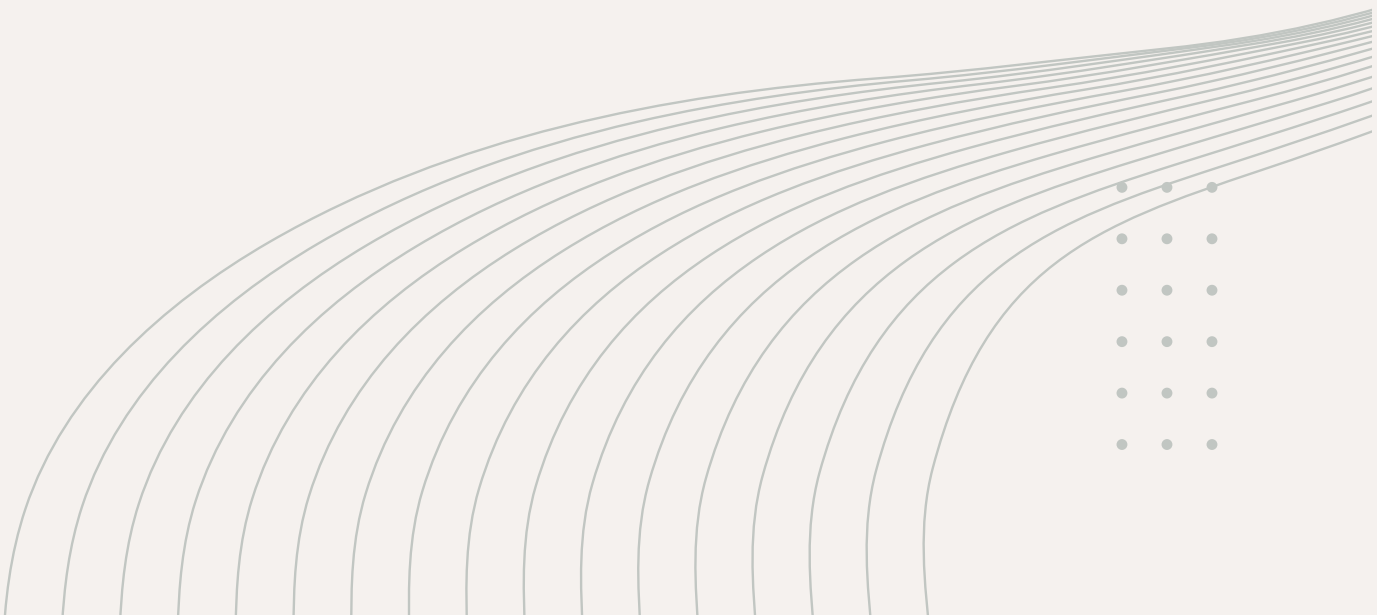

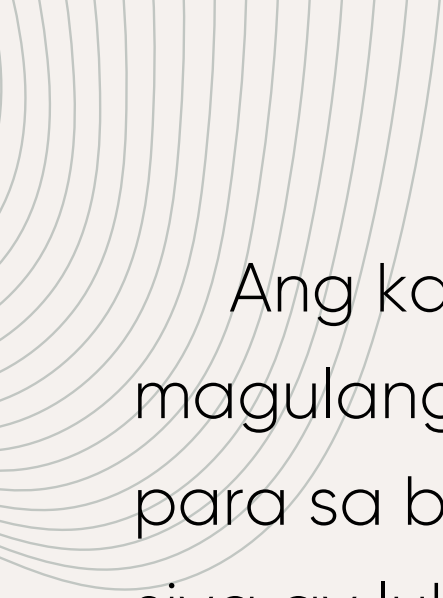
Ang utos na "tanggapin ang Kasulatan nang may determinasyon" ay isang walang-kupas na mensahe para sa bawat mananampalataya. Nangangahulugan ito na hindi tayo maaaring magpatuloy sa pananampalataya ng walang pagkiling o basta na lamang pumipili kung ano ang gusto nating sundin. Nangangailangan ito ng aktibo at masiglang pangako sa pag-unawa, pagsasabuhay, at paninindigan para sa mga banal na pagpapahalaga. Niyakap ni Juan ang mga sagradong kasulatan nang may lubos na kaseryosohan, isinasapuso ang mga prinsipyo nito mula pa sa murang edad. Ang ganitong uri ng determinasyon ang siyang kailangan natin ngayon upang malampasan ang modernong kultura, kung saan ang mga hangganan ng moralidad ay patuloy na nagbabago.

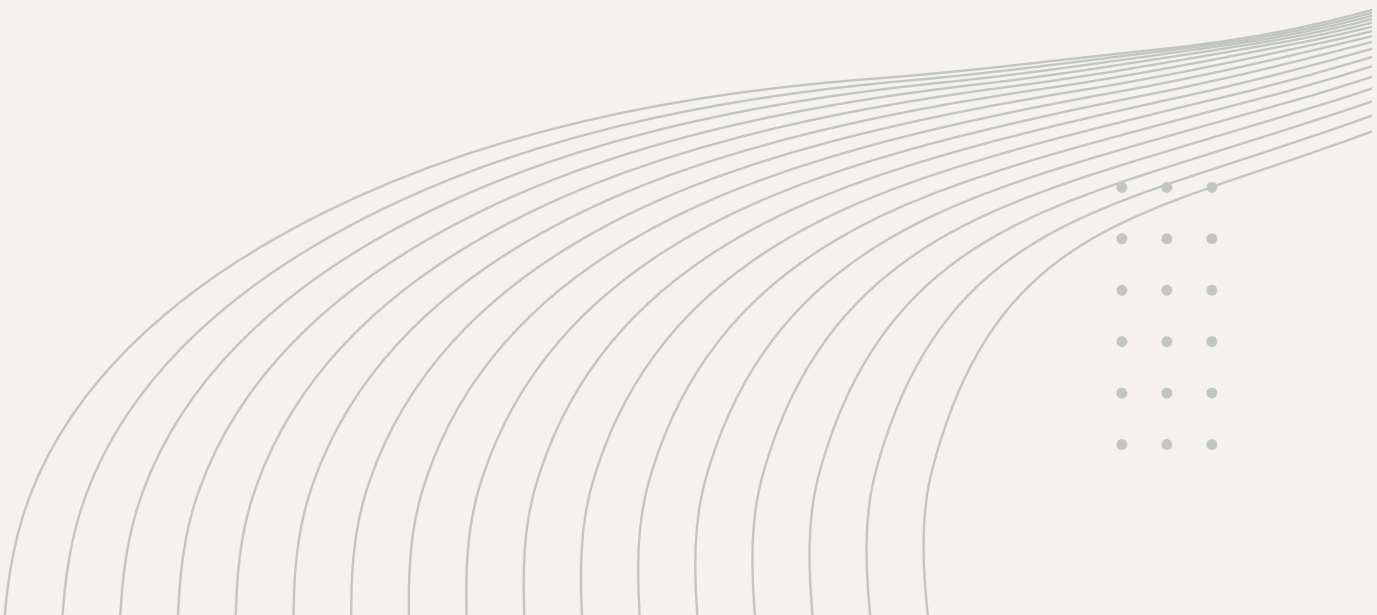

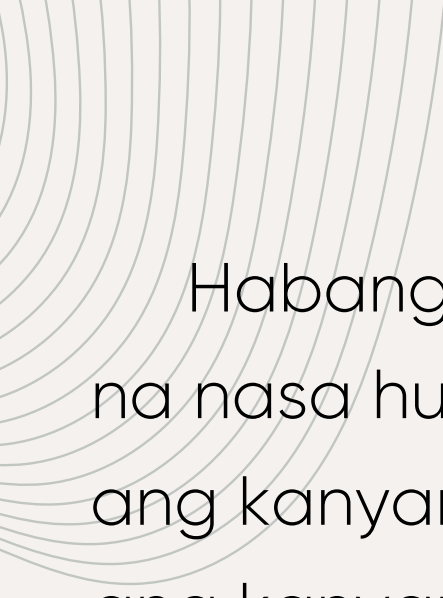
Bukod sa determinasyong ito, biniyayaan ng Allah si Juan ng karunungan at mahusay na pagpapasya noong siya ay bata pa. Dahil dito, nakita niya ang pagkakaiba ng katotohanan at kasinungalingan bago pa man magkaroon ng ganitong uri ng kapanahunan ang karamihan sa mga tao. Ang kanyang puso ay puno ng malalim at likas na habag na nagmumula mismo sa Banal na Biyaya. Ang kabaitang ito ay nakita sa paraan ng kanyang pakikitungo sa lahat ng nilikha. Ang kadalisayan ng pagkatao ay isa pang pangunahing tampok ng kanyang kabataan. Lumaki siyang ganap na malaya sa kayabangan, kapalaluan, o sa pangangailangang magpasikat, dala ang kanyang sarili nang may malalim na pagpapakumbaba.

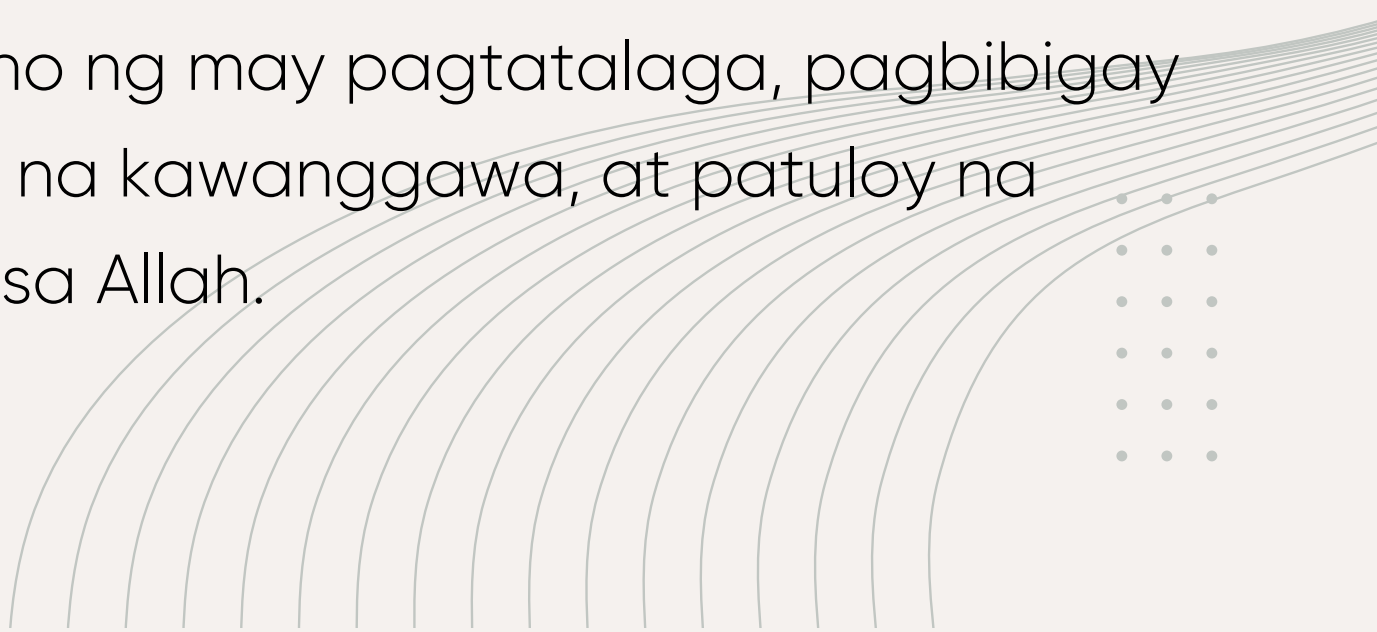
Ang kanyang relasyon sa kanyang mga magulang ay nagsisilbing perpektong plano para sa buhay pamilya. Sinasabi ng Qur'an na siya ay lubos na masunurin, magalang, at ganap na malaya mula sa mapanghimagsik na kayabangan na kadalasang kasama ng kabataan. Sa pamamagitan ng pagbuo ng kanyang pagkatao sa pagsunod sa kanyang mga magulang, pinatunayan ni Juan na ang tunay na kabanalan ay kailangang makita muna sa loob ng tahanan. Hindi maaaring sabihin ng isang tao na tunay na deboto sa Lumikha kung sila ay malupit, mayabang, o pabaya sa mga taong nagpalaki sa kanila. Ang kanyang kahinahunan sa tahanan ay nagbigay sa kanya ng emosyonal na lakas na kailangan niya upang harapin ang mabibigat na hamon ng kanyang pampublikong buhay sa hinaharap.

Habang lumalaki si Juan at nagiging ganap na nasa hustong gulang, lumawak ng malaki ang kanyang mga tungkulin. Sinimulan niya ang kanyang misyon sa publiko bilang isang propeta at mensahero sa mga anak ng Israel, na nagsusumikap na ibalik ang isang bansang naliligaw sa landas ng dalisay na debosyon sa Allah. Ang misyong ito ay nangangailangan ng matinding pangkaisipan at espirituwal na pagtitiis. Ang lipunang kanyang kinaharap ay hindi lamang walang kaalaman; ang mga tao ay aktibong lumalaban sa moral na pananagutan. Ginawang isang listahan ng mga walang kabuluhang ritwal ang pananampalataya ng mga pinuno ng relihiyon, habang ang mga pinuno sa politika ay namamahala sa pamamagitan ng paniniil, tinatrato ang mga banal na batas bilang maliliit na abala na dapat balewalain o isulat muli kahit kailan nila nais.

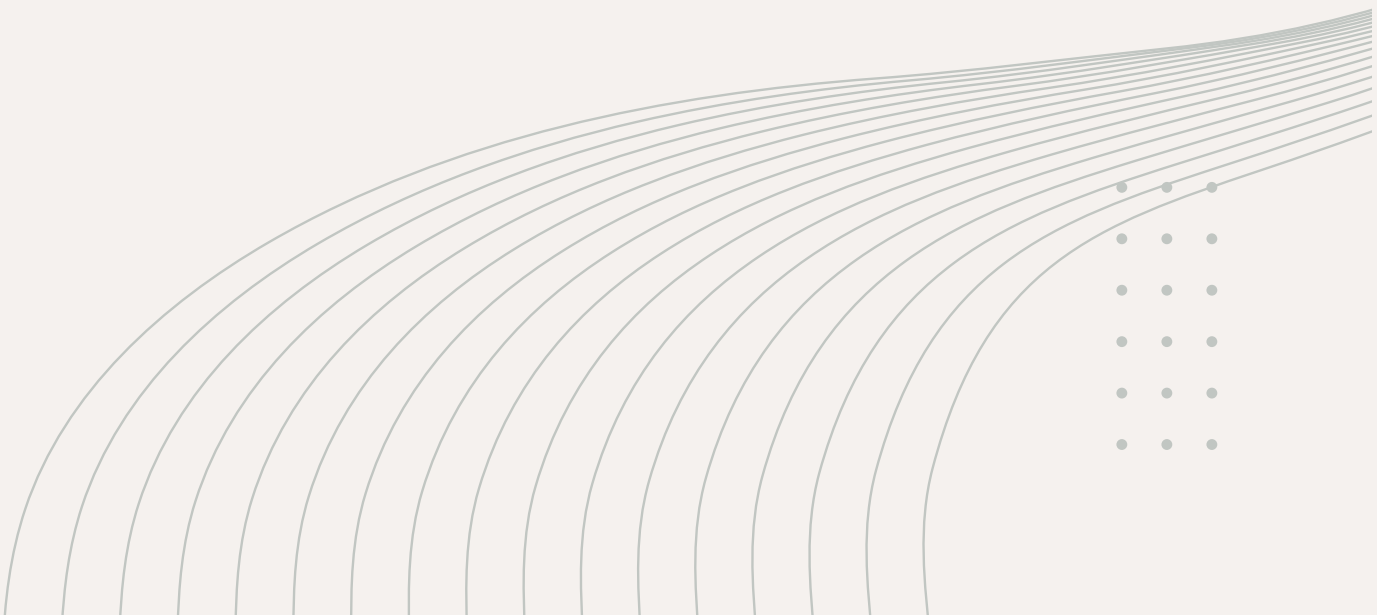
Kabilang sa kanyang mga katuruan sa mga Anak ng Israel ay ang pagsamba sa lamang sa Allah, pagtuon sa panahon ng panalangin, pag-aayuno ng may pagtatalaga, pagbibigay ng patuloy na kawanggawa, at patuloy na pag-alala sa Allah.

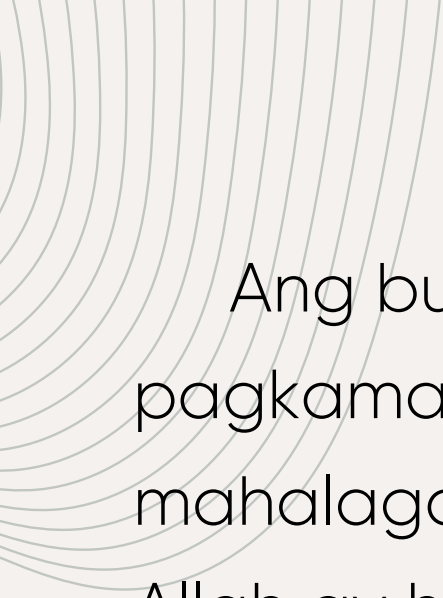

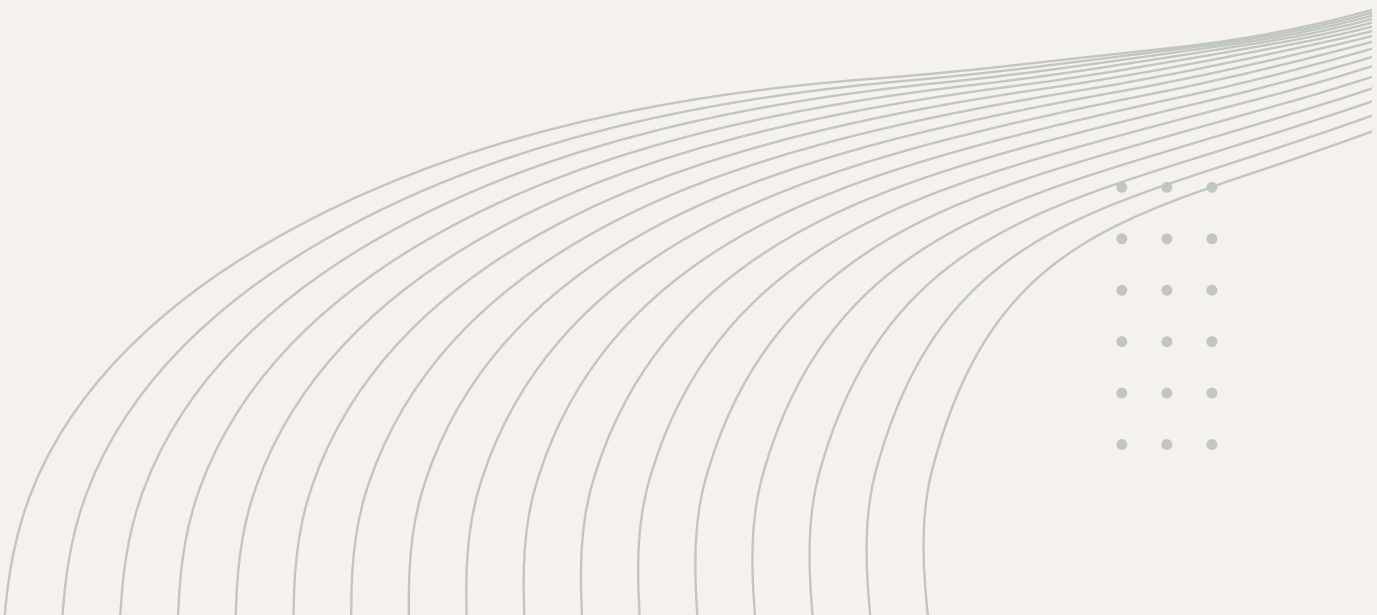
Binanggit ng mga mananalaysay ang ilang dahilan ng kanyang pagkamatay. Ang pinakatanyag na salaysay ay ang isa sa mga pinuno ng Damasco noong panahong iyon ay nais pakasalan ang isang malapit niyang kamag-anak, isang taong legal niyang ipinagbabawal na pakasalan. Nagsalita si Juan at pinagbawalan siyang gawin ito, na naging dahilan upang magkimkim siya ng matinding sama ng loob laban sa kanya.

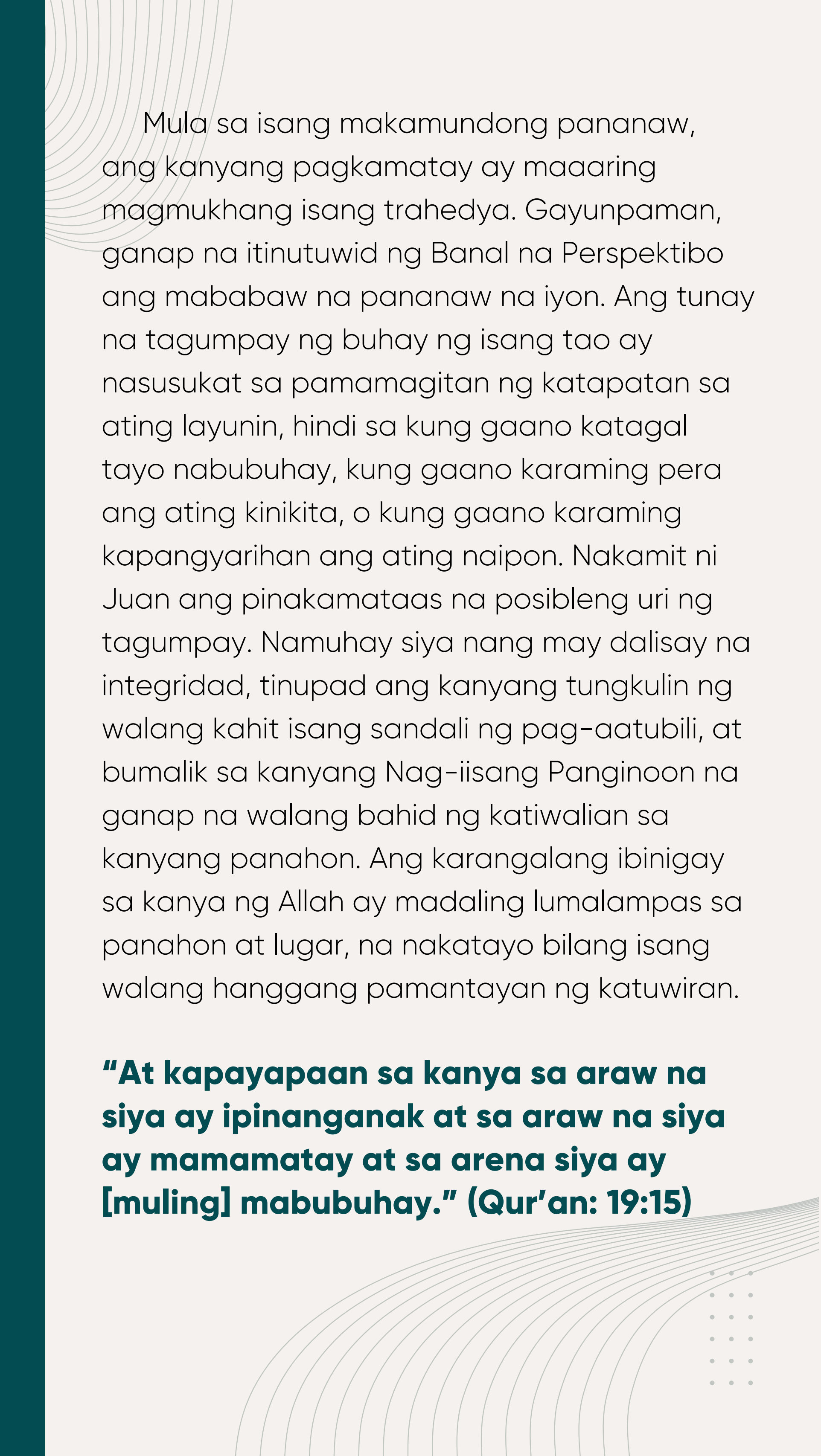
Nang siya ay mag-isa kasama ang hari at ibinigay ang nais nito, hiniling niya ang buhay ni Juan bilang gantimpala, at ipinagkaloob ito sa kanya ng hari. Pagkatapos ay nagpadala siya ng isang tao upang patayin ito.

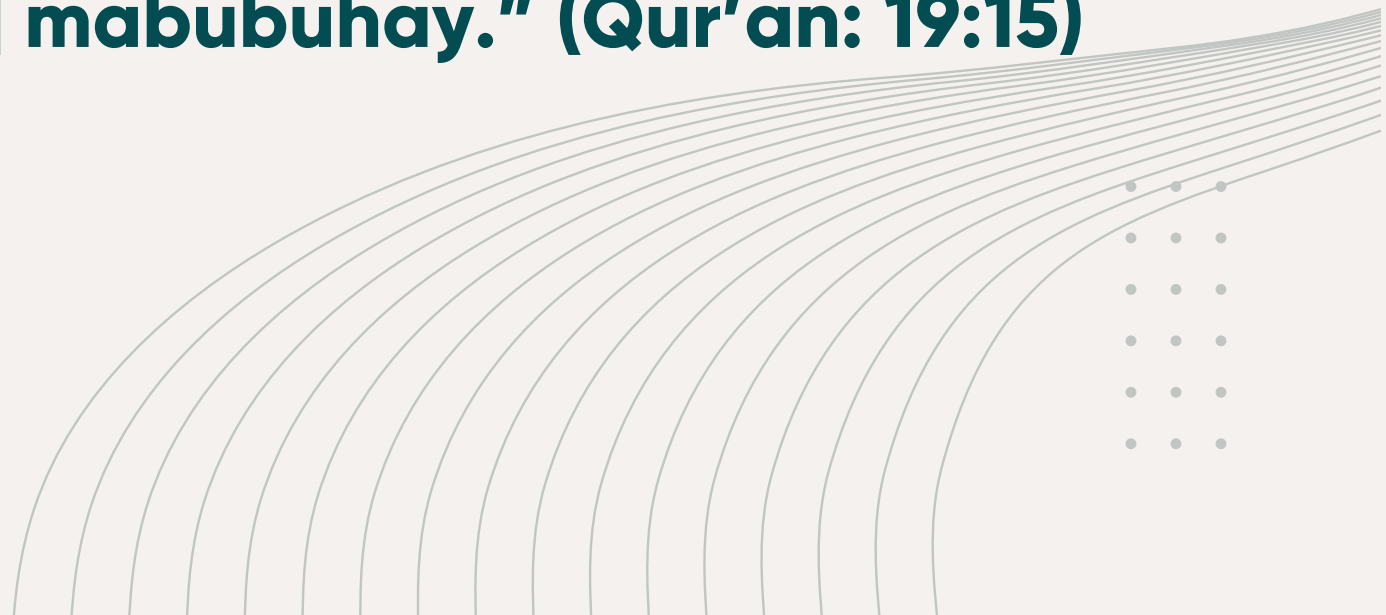
Ang buhay ni Juan sa lupa ay natapos sa pagkamartir, na nagsisilbing isang mahalagang paalala na ang pagtatalaga sa Allah ay hindi laging humahantong sa agarang tagumpay sa mundo o pisikal na kaligtasan. Ang hari, na hinimok ng malisya at minanipula ng tiwaling panggigipit ng mga kasama, ay nag-utos ng kanyang pagbitay. Hinarap ni Juan ang kanyang katapusan ng may ganap na dignidad na nararapat lamang sa mga walang kinatatakutan kundi ang kanilang Lumikha. Nawala ang kanyang buhay nang walang ibang dahilan kundi ang paninindigan para sa katapatan ng banal na batas at pagtanging ipagbili ang katotohanan para sa mga pabor sa politika.

Mula sa isang makamundong pananaw, ang kanyang pagkamatay ay maaaring magmukhang isang trahedya. Gayunpaman, ganap na itinutuwid ng Banal na Perspektibo ang mababaw na pananaw na iyon. Ang tunay na tagumpay ng buhay ng isang tao ay nasusukat sa pamamagitan ng katapatan sa ating layunin, hindi sa kung gaano katagal tayo nabubuhay, kung gaano karaming pera ang ating kinikita, o kung gaano karaming kapangyarihan ang ating naipon. Nakamit ni Juan ang pinakamataas na posibleng uri ng tagumpay. Namuhay siya nang may dalisay na integridad, tinupad ang kanyang tungkulin ng walang kahit isang sandali ng pag-aatubili, at bumalik sa kanyang Nag-iisang Panginoon na ganap na walang bahid ng katiwalian sa kanyang panahon. Ang karangalang ibinigay sa kanya ng Allah ay madaling lumalampas sa panahon at lugar, na nakatayo bilang isang walang hanggang pamantayan ng katuwiran.

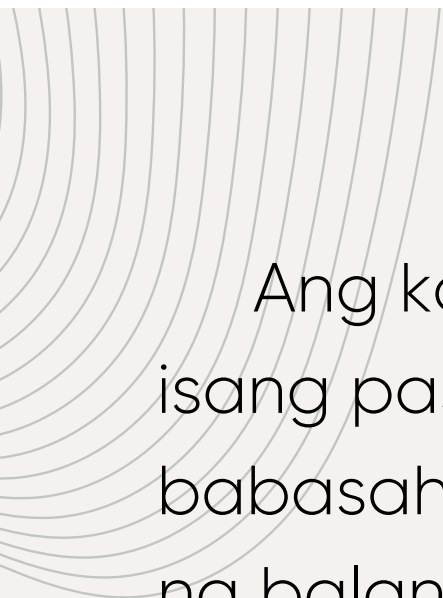
"At kapayapaan sa kanya sa araw na siya ay ipinanganak at sa araw na siya ay mamamatay at sa arena siya ay [muling] mabubuhay." (Qur'an: 19:15)

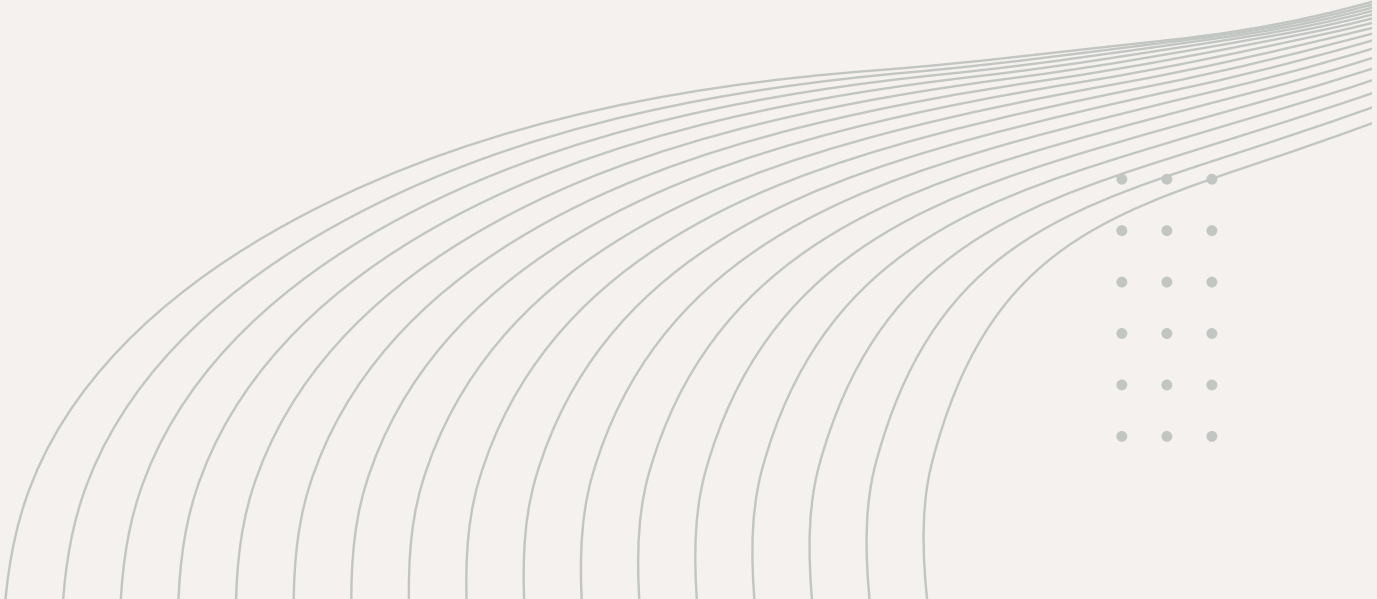

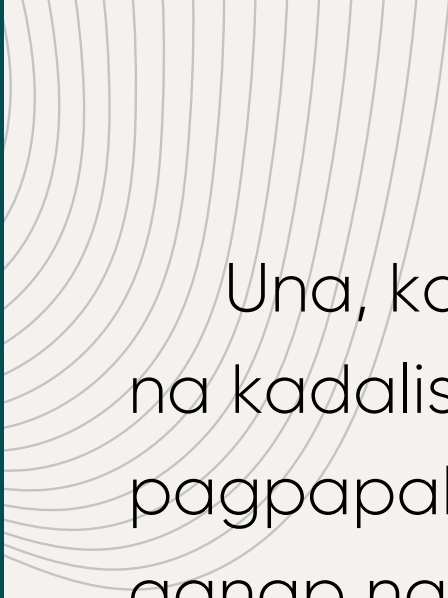
Ang Banal na Pahayag ng proteksyong ito ay ginagarantiyahan ang kanyang ganap na kaligtasan sa tatlong pinakamatinding pagbabago sa buhay ng tao: ang araw na tayo ay isinilang sa mga pagsubok sa mundong ito, ang araw na tayo ay tumuntong sa katotohanan ng libingan, at ang araw na tayo ay tatayo para sa huling paghuhukom. Ang pagtanggap ng isang malinaw na pangako ng proteksyon mula sa Allah para sa bawat isa sa mga mahahalagang sandaling ito ang siyang pangwakas na tagumpay. Ipinapaalala sa atin ng pamana ni Juan na ang mga makamundong pakikibaka ay pansamantala lamang, habang ang karangalan ng banal na pagsang-ayon ay mananatili magpakailanman.

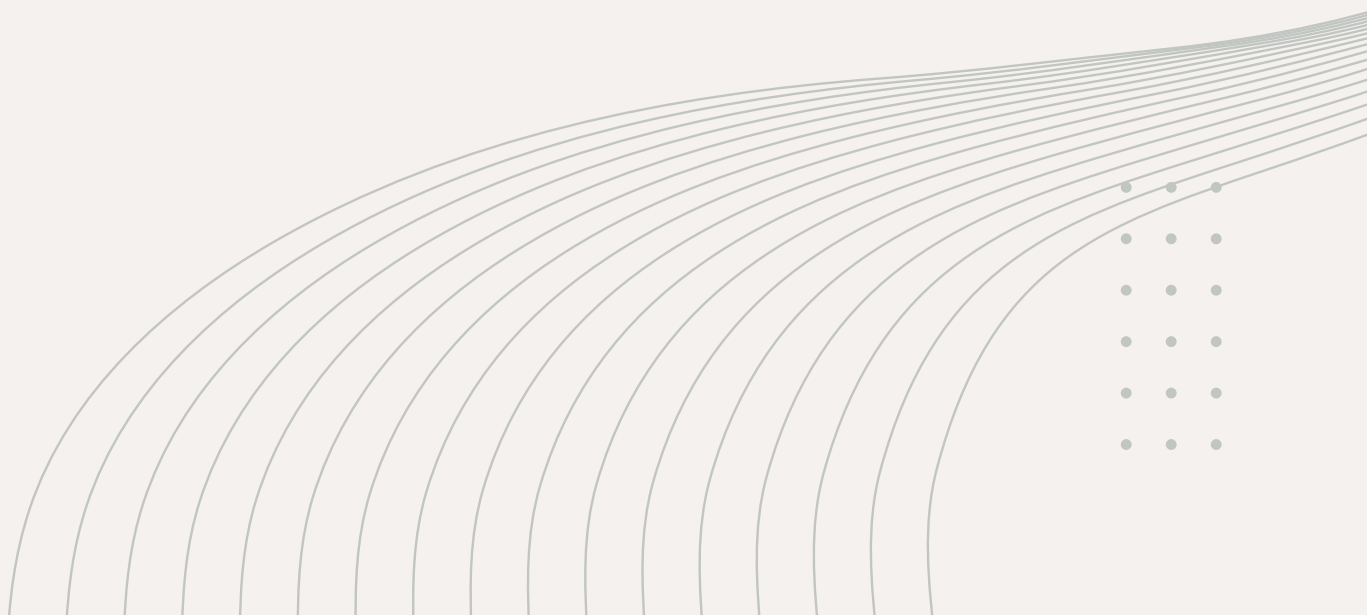

Ang kasaysayan ni Juan ay hindi lamang isang pasibong sinaunang salaysay na babasahin. Nagbibigay ito sa atin ng praktikal na balangkas para sa pagbuo ng panloob na katatagan sa kasalukuyan. Ang mga bagong mananampalataya ay kadalasang nahaharap sa isang mahirap na labanan, tulad ng pagharap sa panlipunang paghihiwalay, mga hindi pagkakaunawaan sa pamilya, at ang pang-araw-araw na hamon ng muling pagbubuo ng kanilang buhay batay sa pananampalataya. Sa pamamagitan ng masusing pagtingin sa mga pangunahing haligi ng pag-uugali ni Juan, ay makakahanap tayo ng malinaw na mga hakbang upang bumuo ng ating sariling matibay na pundasyon.

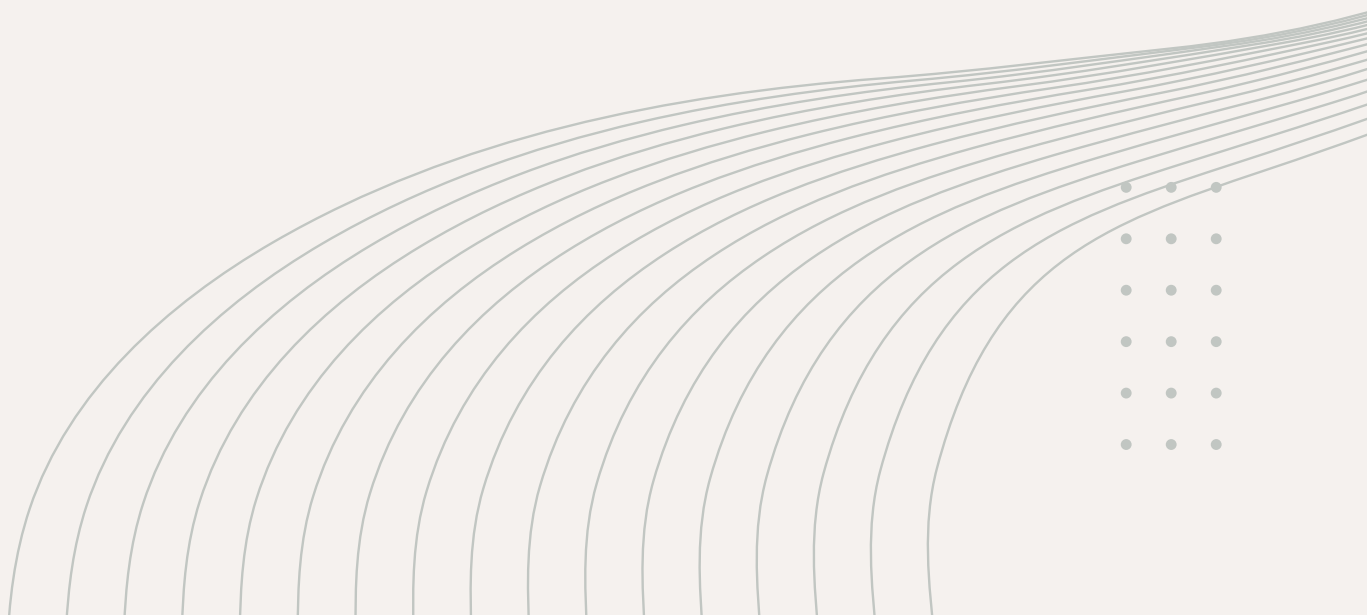
Una, kailangan nating unahin ang panloob na kadalisayan kaysa sa pampublikong pagpapahalaga. Namuhay si Juan nang ganap na hiwalay sa karera para sa katayuan sa lipunan, karangyaan, at katanyagan. Sa isang mundong pinapatakbo ng mga gumugusto sa panlipunang medya at patuloy na nangangalaga, ang pagbuo ng tunay na lakas ay nangangailangan sa atin na sadyang umatras mula sa pangangailangan para sa patuloy na pagsang-ayon. Ang isang mananampalataya ay kailangang bumuo ng isang pribadong espirituwal na buhay na umiiral nang ganap na hiwalay sa kung sino ang nanonood. Nangangahulugan ito ng pananatiling pare-pareho sa panalangin at salah, paggugol ng mga tahimik na sandali sa pagmumuni-muni, at paggawa ng mabubuting gawa sa mga pribadong lugar na walang nanonood. Kapag ang iyong panloob na ugnayan sa Allah ay matatag, ang nagbabagong opinyon ng mga tao ay nawawalan ng kapangyarihang guluhin ang iyong kapayapaan.

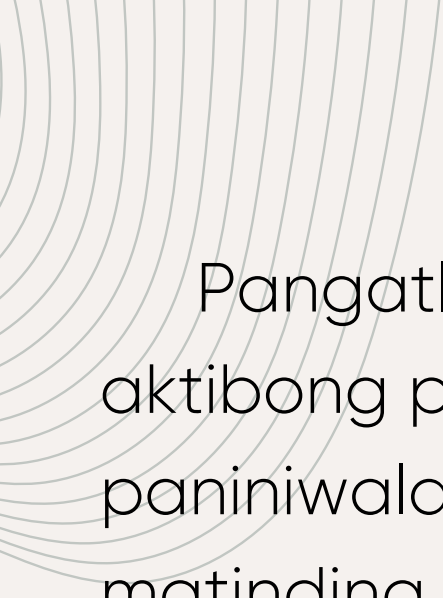

Pangalawa, kailangan nating lapitan ang sagradong kaalaman nang may tunay na determinasyon. Upang manatiling matatag, kailangan mong malaman ang iyong pinaniniwalaan at maunawaan ang mga pangangatwiran sa likod nito.

Nangangahulugan ito ng patuloy na pagsisikap na pag-aralan ang Quran, ang mga turo ni Muhammad ﷺ, at ang mga pangunahing etika. Ang paglapit sa kaalaman nang may determinasyon ay nangangahulugan ng paglalaan ng oras upang matuto, pagtatanong nang may tunay na pagpapakumbaba, at agad na paglalapat ng iyong natutunan sa iyong buhay. Ang tunay na kaalaman ay nagbibigay sa iyo ng kalinawan upang iwaksi ang mga pagdududa, habang ang patuloy na pagsasanay ay ginagawang malalim na paniniwala ang mga abstraktong ideya.

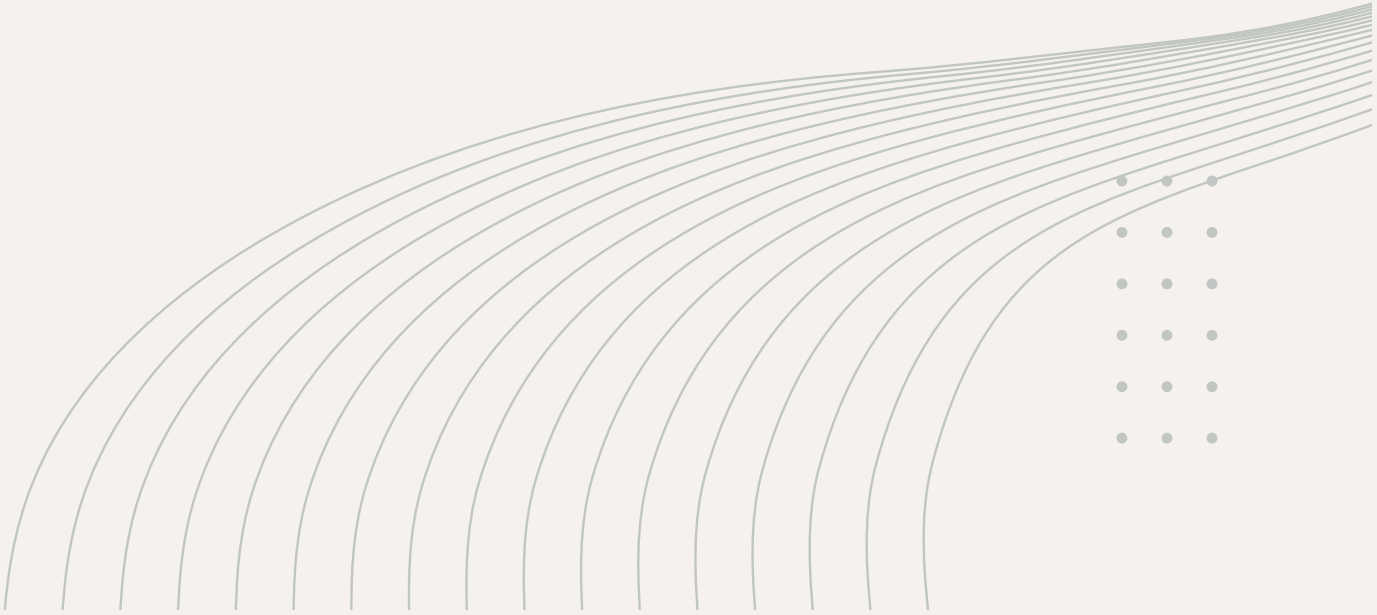

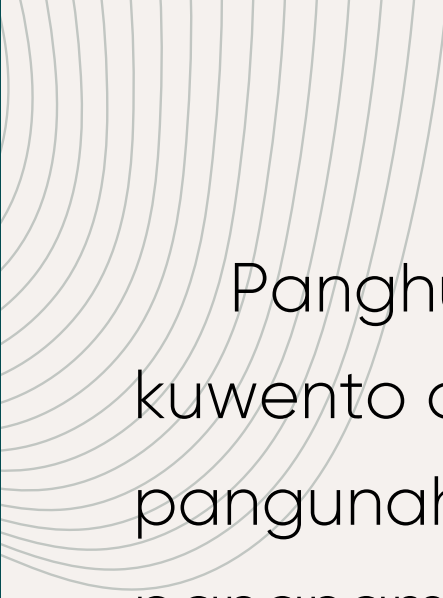

Pangatlo, dapat nating balansehin ang aktibong pakikiramay at matibay na paniniwala. Si Juan ay kilala sa kanyang matinding pakikiramay at kabaitan, ngunit siya ay lubos na hindi nakikipagkasundo pagdating sa paninindigan laban sa katiwalian. Madalas nagkakamali ang mga tao sa pag-iisip na ang kahinahunan ay nangangahulugan ng kahinaan, o na ang pagkakaroon ng matibay na paniniwala ay nangangahulugan na kailangan mong maging malupit.

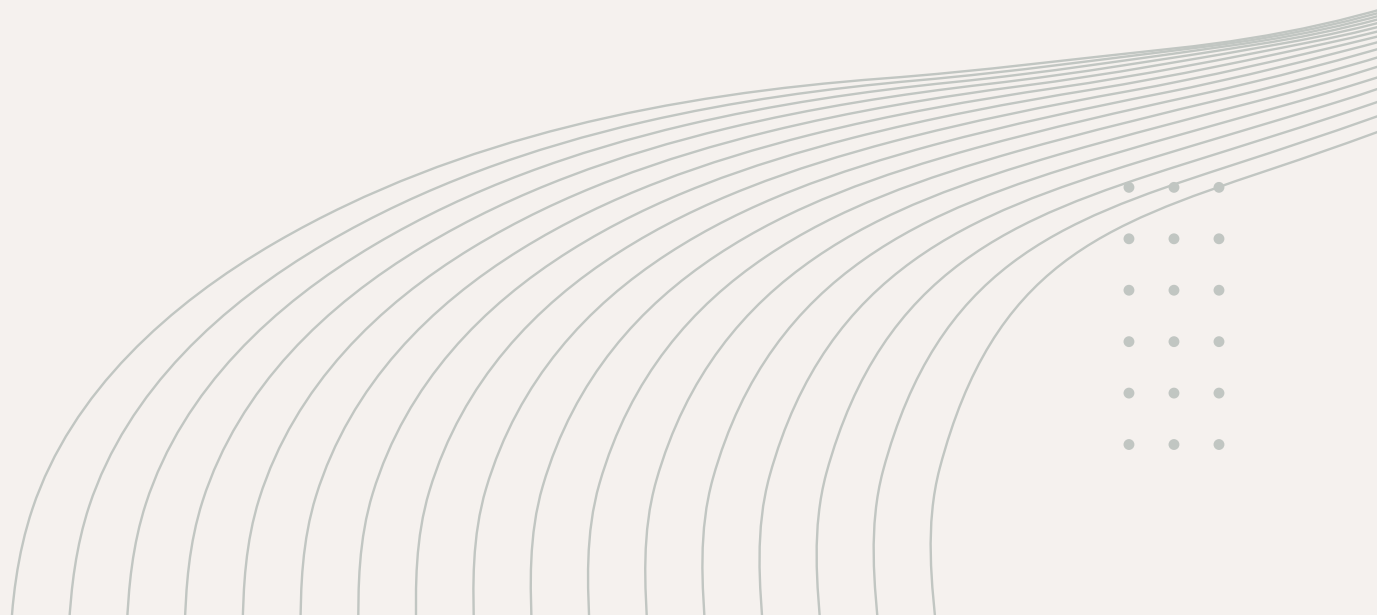
Pinatutunayan ng buhay ni Juan na ang tunay na lakas ay ang perpektong kombinasyon ng pareho. Dapat tayong maging lubos na malambot, maawain, at sumusuporta sa ating mga pamilya, mga mahihinang tao, at sinumang naghahanap ng katotohanan.

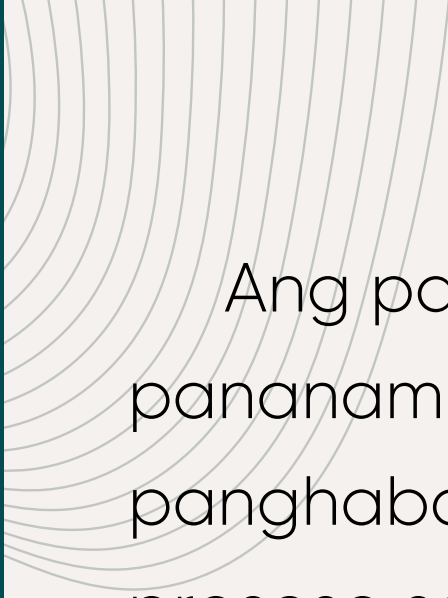
Kasabay nito, dapat nating mapanatili ang matibay na panloob na mga hangganan laban sa mga pakikipagkasundong moral, matatag na tumatangging makisali sa mga bagay na sumasalungat sa Banal na Patnubay.

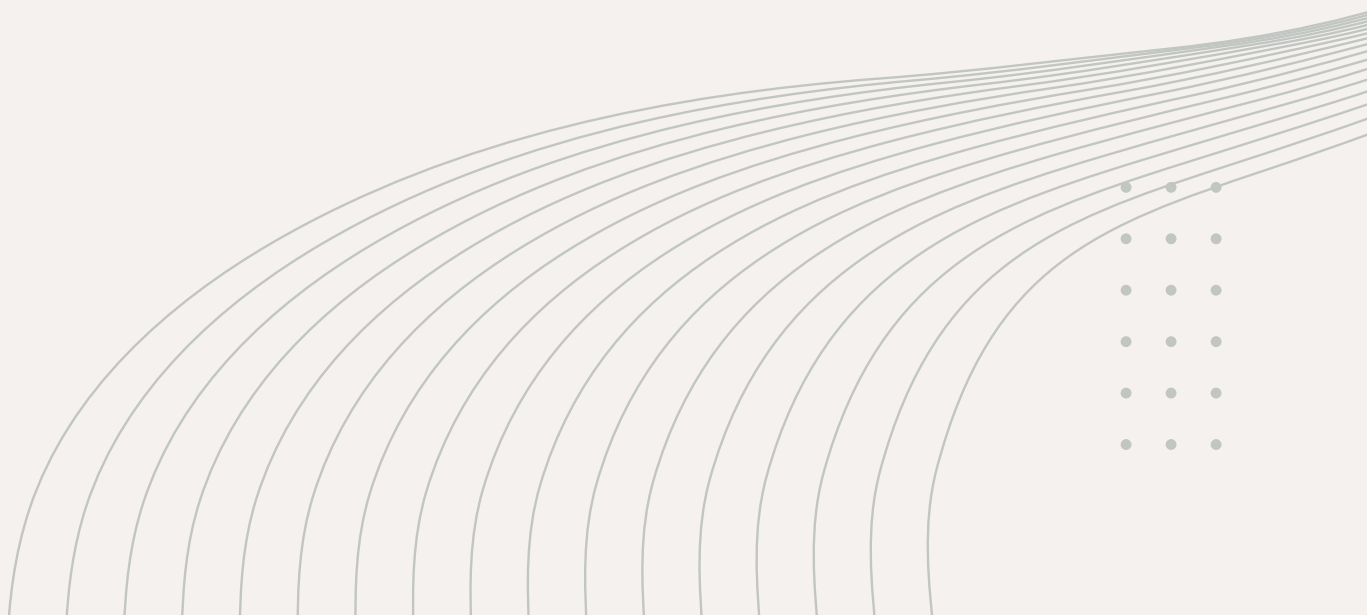

Panghuli, binibigyang-diin ng kanyang kuwento ang tungkulin sa pamilya bilang isang pangunahing pamantayan ng tunay na pananampalataya. Ang kahusayan sa espirituwal ni Juan ay malalim na nakaugnay sa kanyang magalang na pag-uugali sa kanyang mga magulang. Para sa mga taong naglalakbay sa isang bagong espirituwal na landas, ang mga ugnayan sa mga miyembro ng pamilya minsan ay maaaring maging mahirap dahil sa mga pagkakaiba sa pamumuhay o paniniwala. Ang halimbawa ni Juan ay nagpapaalala sa atin na panatilihin ang pinakamataas na pamantayan ng kabaitan, pagtitiis, at pagiging matulungin sa ating mga magulang, anuman ang pagkakaiba. Ang pagpapakita ng pambihirang pag-uugali sa loob ng iyong sariling tahanan ay kadalasan na pinakamakapangyarihang anyo ng inspirasyon na maaari mong ialay, na nagtutugma sa mga puwang na hindi kailanman maaayos ng mga pagtatalo.

Ang paghahanap ng lakas sa pananampalataya ay isang panghabambuhay, pang-araw-araw na proseso sa halip na isang biglaang patutunguhan. Nangangailangan ito ng tiyaga sa mga sandali ng kalungkutan, lakas ng loob kapag nahaharap sa panggigipit ng lipunan, at ganap na tiwala sa karunungan ng Lumikha. Sa pamamagitan ng pag-aaral ng buhay ni Juan, nagkakaroon tayo ng isang walang-kupas na mapa na gagabay sa atin sa kalituhan sa moralidad tungo sa kalinawan ng banal na kasiyahan. Ang kanyang kasaysayan ay nagbibigay sa atin ng sukdulang katiyakan: na kapag tinanggap mo ang banal na kasulatan ng may determinasyon, nakatuon sa panloob na kadalisan, at matatag na nanindigan para sa tama, hindi ka tunay na nag-iisa. Ikaw ay konektado sa isang mahabang pamana ng matuwid, pinoprotektahan ng Banal na Awa, at nakaangkla sa paraang hindi kayang alisin ng anumang makamundong bagyo.

 NewMuslimPH

 newmuslimph

 newmuslimPH

www.newmuslimacademy.ph

